

Ран Босилек

Евтин бръснар – скъпо
бръснене

Случило се, че в една гостоприемница се събрали двайсетина хитрувачи. Те насядали в кръчмата на гостоприемницата и почнали да се надлъгват и надхитруват. Лъгали се, каквото се лъгали, докато най-старият хитрец, който бил прочут скъперник, рекъл:

– Приказките, момчета, свършване нямат, ами знаете ли, че утре е неделя. Я да повикаме бръснар, та всички ни наведнъж да обръсне. Поведино ще ни излезе.

– Аз съм бръснар – обадил се най-младият хитрец, който дотогава мълчал. – Недейте търси други.

– По колко пари ще вземеш на глава? – попитал скъперникът.

– А бе, дайте там по един лев, колкото да не е без пари.

– Скъпо искаш.

– И аз съм сиромах човек. Ала като ви се види скъпо, ще ви отстъпя. Сторил съм днес пет лева разноски. Платете ги на кръчмаря и повече няма да искам.

– Съгласни сме – рекъл скъперникът.

– Като е тъй, всеки да отиде в стаята си. Аз ще взема каквото ми трябва за бръснене и ей сега ще дойда.

Като излязъл бръснарят, старият хитрец се изсмял и рекъл:

– Хубаво го излъгахме. Мълчете си. Наместо той нас ние него ще обръснем. Хайде сега всеки в стаята си!

През туй време бръснарят изпросил от ханджията сапун, леген и топла вода, па се заловил за работа.

Отишъл най-напред в стаята на скъперника. Насапунисал му лицето, брадата и главата, па рекъл:

– Брей, почакай, че съм си забравил бръсначите!

И бръснарят бързо излязъл, като оставил сапунисания. Тръгнал сетне от стая в стая, насапунисвал всичките и все ги оставял да почакаат, докато си вземе бръсначите.

Сапунът бил лютив. Който си поотворел очите, долютявало му, та, ще не ще, трябвало да мижи и да чака бръснаря, а той понасапунисал и себе си, за да не го познаят, па хукнал от стая в стая и завикал колкото му глас държи:

– Брей! Де го тоя бръснар! Ще го науча аз него. С мен ще се подиграва!

Наизскачали всички от стаите, погледнали се и що да видят – до един били изцапани. Сапунената пяна потекла в пазвите им.

И почнали да тичат и да викат:

– Где се скри? Дръжете тоя нехранимайко!

- По-скоро вода!
- Олеле, лютини! Изтекоха ми очите! Бръснарят най-силно крещял:
- Дръжте го! Дръжте го!

Насъбрало се мало и голямо. Кой как ги погледнел, изпокъсвал се от смях.

През това време бръснарят се измъкнал от гостоприемницата.

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Недялков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3307>]